

han havde Haab om, at den kunde betale sig, kan dette Haab jo være forskjelligt hos de Forskjellige. Jeg vilde derimod finde det meget fornuftigere, at man oprettede en Postroute fra Horsens til et Punkt mellem Veile og Herning, thi derved vilde en stor Deel af Linien, som støder til denne Postroute, paa den nemmeste Maade komme til Jernbanen ved Horsens. Jeg kunde ogsaa antyde som ønskeligt, at der blev oprettet en Postroute mellem Herning og Viborg, hvorved ogsaa den indre Deel af Jylland kunde komme i en lettere Forbindelse med Jernbanen. Jeg troer som sagt, at vor hele Bestræbelse skal gaae ud paa saa hurtigt som muligt at drage alle Punkter ind til Jernbanen paa den hensigtsmæssigste Maade; men den omtalte Linie Silkeborg-Horsens er vistnok mindst af alle de Linier, der kunne tænkes oprettede, skiftet dertil. Hvad derimod angaaer den anden Linie fra Viborg til Silkeborg, antager jeg nok, den kunde være nødvendig, men jeg troer paa ingen Maade, at det er nødvendigt hver Dag at have en Postforbindelse der; en Postforbindelse hveranden Dag vilde vistnok være tilstrækkelig. Jeg maa derfor tilraade det høie Thing ved denne Behandling at nægte de 7,700 Rd., men dersom den høitagtede Finantsminister til 3die Behandling vil stille et specielt Forslag om en enkelt Linie, haaber jeg ogsaa, at Thinget vil være villig til at vedtage det.

Berg: Ja, Clasfelottericollecteurerne ere nok hverken Embeds- eller Bestillingsmænd, men de have unægtelig alligevel beskyttende Magter, saa jeg har ikke stort Haab om, at vi vilde faae den fornuftige Besparelse paa dette Punkt, som jeg har foreslaaet. Den høitærede Finantsminister indvendte imod hele den Fremgangsmaade, som hans Forslag selv antyder, at Staten skal spille med. Jeg skal dertil bemærke, at man kan meget godt gaae en anden Vej; man kan afhænde samtlige Lodder og betale Eierne af Amber, hvor Bagtallet er udkommet, med Penge, og derved vil man faae en langt betydeligere Indtægt, end jeg har tilbadt mig at foreslaae. Naar den høitærede Finantsminister bebrejdede mig, at jeg ikke samtidigt har forhøiet Procenterne, saa ligger det deri, at mit Forslag ingenlunde gaaer ud

paa, at alle Frilodder skulle tilbageholdes. Dersom Forslaget gik ud derpaa, vilde jeg ogsaa med det Samme have foreslaaet en Procentforhøielse, og i den Anledning skal jeg gjentage, hvad jeg før bemærkede, at jeg er villig til at gaae med til at bevilge et Procentbeløb, som svarer til $\frac{1}{25}$ af Bruttoindtægten eller endog lidt mere, nemlig 1 Rd. af hver Seddel, der forhandles. Om dette ikke skulde være en passende Løn for en saadan Forretning, vil jeg henstille til ærede Medlemmer, men vist er det, at man vil faae 10 solide Tilbud istedetfor eet om at overtage Bestillingen paa saadanne Bilkaar, dersom man gjør denne Forandring og derved finder sig foranlediget til at lade Bestillingen gaae over i andre Hænder. Jeg skal derfor tillade mig vedblivende at fastholde mit Forslag; det kunde dog interessere mig at see, hvormange af Thingets Medlemmer der endog ere bange for at gaae i denne Retning. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 23, da maa jeg, ogsaa i Hensel til hvad den høitagtede Finantsminister har udtalt, antage, at det ikke iaar vil faae nogen Betydning derhen, at det skulde blive Lovbestemmelse, og det er tilbeels denne Grund, som har foranlediget mig til ikke i Udvalget at tiltræde Forslaget. Iøvrigt kan jeg ikke andet end anerkjende, at det er et Forslag, der har overordentlig stor Betydning, og jeg troer ikke, at Forslagets Rigtighed i og for sig, om end ikke ganske i formel Henseende, lader sig afvise, enten ved den høitærede Finantsministers Udtalelse eller ved det, der er ytret af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Caspe). Det ærede Medlem yttrede, at han ikke havde følt sig overbevist ved det Foredrag, han havde hørt om Sagen af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det er gaaet mig ligeoverfor det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, som det er gaaet ham ligeoverfor det Medlem, han nævnte. Jeg har i hans Foredrag ikke fundet Noget som helst, der kunde overbevise mig om, at Forslaget skulde være uberettiget, og det har endnu mere bestrykt mig i, at vi meget godt kunne gaae denne Vej, at det ærede Medlem, der er saa godt inde i disse Forhold, og som saa stærk-